

Поштовани.

Дневни лист “АЛО!” у тексту објављеном 18. септембра ове године под насловом “Сумњива смрт још једне бебе”, аутора Р. Кантар и Р. Ђоралић, грубо је прекршио Кодекс новинара Србије. Наведени текст је објављен у штампаном и онлине издању овог јавног гласила.

Доказ:

1. Скениран текст насловом “Сумњива смрт још једне бебе” који је објављен дана 18.9.2013. године у дневним новинама “Ало!”.

2. Линк на којем је доступан текст насловом “Сумњива смрт још једне бебе”

<http://www.alo.rs/vesti/hronika/izgubili-bebu-su-cekali-13-godina/31247>

Текст се односи на порођај и здравствено стање моје супруге, смрт једног од наша два детета, тешком здравственом стању нашег другог детета, али и на низ других интимних података из нашег приватног живота.

У спорном тексту се у битноме наводе следеће информације, којима моја супруга и ја сматрамо да су прекршене одредбе Кодекса новинара Србије и то одељак VII који се односи на поштовање приватности.

- “Како “Ало!”. сазнаје, 43 – годишња В.Л., иначе супруга директора Ургентног центра доктора Лончара, порођена је царским резом у седмом месецу иако није имала контракције и била је отворена једва три прста. “

- “Како сазнајемо, супруга Златибора Лончара је 27. августа примљена у „Фронт“, била је отворена три прста и није имала контракције.

- “Иако се до тада мислило да жена носи два дечака, испоставило се да је једна од беба женског пола. Због тога, како „Ало!“ сазнаје, када су доктора Лончара обавестили да је стање озбиљно и да су бебе пребачене на Институт за неонатологију, он је рекао да мора да је посредни нека грешка, да то нису његова деца. “

- “Како „Ало!“ сазнаје, Лончар и његова супруга су узбуђено и са пуно наде чекали рођење деце. На дете су чекали 13 година и ово им је био шести покушај вантелесне оплодње. Међутим, доктор Лончар није желео да прича на ову тему. “

- Овим наводима, као и осталим информацијама у тексту које овде нису посебно истакнуте, је прво откривен идентитет моје супруге (“...43 – годишња В.Л., иначе супруга директора Ургентног центра доктора Лончара... “, а затим су изнети најинтимнији детаљи о њеном порођају и здравственом стању (“...порођена је царским резом у седмом месецу иако није

имала контракције и била је отворена једва три прста... “), детаљи о смрти нашег детета и лечењу нашег другог детета (“...“Иако се до тада мислило да жена носи два дечака, испоставило се да је једна од беба женског пола. Због тога, како „Ало!“ сазнаје, када су доктора Лончара обавестили да је стање озбиљно и да су бебе пребачене на Институт за неонатологију, он је рекао да мора да је посреди нека грешка, да то нису његова деца. “) као и други детаљи из нашег приватног живота из периода пре него што је моја супруга затруднела (...“Лончар и његова супруга су узбуђено и са пуно наде чекали рођење деце. На дете су чекали 13 година и ово им је био шести покушај вантелесне оплодње“) чиме је у знатној мери повређено наше право на приватност, те смо принуђени да се овом жалбом обратимо Комисији за жалбе како бисмо заштитили своја права.

Посебно указујемо на то да су информације објављене и упркос чињеници да не постоји оправдани интерес да јавност буде обавештена о овако интимним подацима из нашег приватног живота и о томе да сам за исте новине изричито нагласио да не желим да причам о свом приватном животу.

Тачком 1. Одељка VII Кодекса новинара Србије који се односи на поштовање приватности је , између осталог, предвиђено да је новинар дужан да поштује приватност, достојанство и интегритет људи о којима пише, док је право на приватност је сужено када је реч о јавним личностима, а посебно носиоцима јавних функција с тиме што се подаци из приватног живота јавних личности објављују се само уколико је то у интересу јавности, односно уколико имају директне последице на више људи, уколико су у супротности с духом функције коју та личност обавља, или идејама које јавно заступа.

Имајући све до сада наведено у виду, моја супруга и ја сматрамо да у конкретном случају редакција листа “Ало!” није поступала у складу са цитираном одредбом Кодекса, а нарочито указујемо на то да тема којом се овај дневни лист бавио није тема за коју постоји оправдани интерес да јавност о њој буде обавештена. Из наведеног разлога сматрамо да је дневни лист “Ало!” својим извештавањем прекршио тачку 1. Одељка ВИИ Кодекса новинара Србије (Поштовање приватности), те предлажемо Комисији за жалбе да усвоји ову жалбу и донесе одлуку којом се налаже дневном листу “Ало!” да одлуку Комисије објави у најкасније трећем броју од дана достављања одлуке и да уклони текст “Сумњива смрт још једне бебе” са интернет странице дневних новина “Ало!” на адреси: <http://www.alo.rs/vesti/hronika/izgubili-bebu-koju-su-cekali-13-godina/31247>

У Београду, 23.9.2013. године

Подносиоци жалбе

Весна Лончар

Златибор Лончар